

Mill. Kr. Jeg sagde før, at med Sikkerhed kan Resultatet endnu ikke opgives, men at det vil svinge omkring Balancepunktet, derom er der ingen Tvivl.

Med Hensyn til det kommende Finansaar, det, for hvilket det foreliggende Finanslovsforslag gælder, 1924—25, er der altsaa et Beløb paa 25 811 000 Kr., hvormed Udgifterne paa Tillægsbevillingsloven kan imødegaas. Det er et mindre Beløb, end jeg har regnet med i Fjor, da regnede jeg med, at der skulde være 44—45 Mill. Kr. Men hertil er jo at bemærke, at dette Beløb 25 811 000 Kr. kan med Sikkerhed vides at ville blive stærkt forøget ved de forøgede Indtægter, som jeg før antydede, der vilde komme, først og fremmest altsaa de ca. 8 Mill. Kr. paa Forbrugsskatterne, den ikke ubetydelige Forøgelse, som efter alt at dømme maa antages at ville komme paa Indkomst- og Formueskatterne udover det budgetterede, og endvidere det bedre Resultat, som ganske sikkert, hvis ikke uforudsete Ting indtræffer, Statsinstitutionernes Drift vil give. Dertil kommer, at Bestræbelsen jo stadig er gaaet i Retning af at bringe Bevillingerne paa Finanslovsforslaget nærmere og nærmere til, hvad man kan antage vil blive den reelle Udgift, og endvidere at der endnu er Rester tilbage fra Krigstidens og Efterkrigstidens Forhold, som gør sig gældende med aftagende Styrke, efterhaanden som Aarene gaar. Jeg skal nævne en Udgift som den til de endnu resterende Tilskud til Boligbyggeriet, som i 1924—25 vil blive væsentlig mindre, end Tilskuddene var i 1923—24, og disse Udgifter finder jo deres Udtryk paa Tillægsbevillingsloven. Jeg tror altsaa, at alle Forhold tagne i Betragtning vil dette Overskud paa henvend 26 Mill. Kr. betyde mindst lige saa meget til Dækning af Tillægsbevillingslovens Udgifter, som de 45 Millioner betød i Fjor.

Hermed skal jeg anbefale Finanslovsforslaget til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Ejsing: Gennem de 4 Aar, i hvilke denne Regering har staaet for Styret, har der været arbejdet paa at skaffe Balance paa Budgettet, og som det nu fremgik af den højtærede Finansministers Tale, synes der jo ogsaa at være god Udsigt til, at dette kan naas. At der kunde have været foretaget yderligere Besparelser, er vel sikkert nok, ogsaa uden at volde Skade. Men naar der af mange klages over de Indskrænkninger, der følger med Besparelserne, er det naturligt, at Hensynet til dem, der

mener sig gaaet for nær, i mange Tilfælde vanskeliggør Indførelsen af Besparelser. Den vigende Skatteevne efter Krigen har ogsaa i høj Grad vanskeliggjort det. Statskatteindtægterne var før Krigen i 1914 ca. 100 Mill. Kr., under Krigen steg de stærkt og kom op mod 600 Mill. Kr. for senere at falde med et Par Hundrede Millioner. Det har jo i høj Grad maattet gøre det vanskeligt at faa Balance. At man har maattet vise adskillig Resignation fra Ministeriets og de enkelte Ministeriers Side, er sikkert nok, og der kan jo altid være noget berettiget i de Klager, som kommer fra dem, der føler sig forurettede. Det er altid lettere at vise sig imødekommende end at stille sig afvisende, og det er heller ikke altid lige let at afvise en Krav, der kommer fra Administrationen, idet de fra den Side betegnes som ønskelige, ja nødvendige; og set fra Administrationens Standpunkt er det meget forstaaeligt, at den ønsker Forbedringer og Udvidelser og just ikke altid kan se paa Pengespørgsmaalet. Men under den nuværende Situation er det i høj Grad ønskeligt, ja nødvendigt, at der holdes igen, og dette er baade Ministeriets og Rigsdagens Pligt. Statsvirksomhed er altid dyr. Den private kan arbejde og administrere billigere end det offentlige. Saaledes er Forholdet, og det bliver vel aldrig anderledes, hvor beklageligt det end er, da vi jo alle maa betale for den dyre Statsadministration. Men at der kan gøres noget for at modvirke den dyre Statsdrift, det synes jeg, den nuværende Regering har vist. Jeg vil henvise til, at de indtægtgivende Statsvirksomheder, der før Krigen gav Overskud, under Krigen gav endogsaa meget store Underskud, men at de allerede nu er naaet til at give Overskud. I Aar synes det ligesom at knibe lidt igen, idet Overskuddet er blevet lidt mindre, end man havde paa-regnet, fordi, som den højtærede Finansminister nævnte, Kulpriser og Dyrtidstillæg er steget.

Indenfor Statsadministrationen spiller Tjenestemandslønningerne en stor Rolle. Lønningsraadet har tilstillet Finansudvalgene en Skrivelse, hvori der gives en Oversigt over alle Lønningerne i Statstjenesten. Det fremgaar af denne Skrivelse, som findes aftrykt i Betænkningen fra Folketingets Finansudvalg, at Lønningerne er ret betydelige, idet de alt i alt andrager 270 Mill. Kr. Det maa jo siges at være en ret stor Sum, og det viser sig, at paa forskellige af Budgetterne udgør Lønningerne mere end det halve af Indtægterne. Der er imidlertid gjort ikke lidt i Retning af Indskrænk-